

d ů v o d e c h :

Dovolání uplatňuje dovolací důvod nesprávného posouzení po právní stránce a zmatečnost rozsudku podle § 477 čís. 4 c. ř. s. Zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. (dovolací důvod čís. 1 § 503 c. ř. s.) je tu jen tehdy, byla-li straně nezákonným postupem, zejména opomenutým doručením, odňata možnost před soudem projednávat. Není tu však vytýkané zmatečnosti rozsudku, kterou spatřuje dovolatelka, zastoupená v dovolacím řízení dvěma advokáty Dr. Viktorem Sch-em a Dr. Jaroslavem S-em, v tom, že rozsudek odvolacího soudu nebyl doručen jejímu nově vykázanému právnímu zástupci Dr. S-ovi. Rozsudek doručen byl s právním účinkem Dr. Sch-ovi (§ 90 c. ř. s., Hora Čsl. civilní právo procesní, díl II. str. 217). Okolnost, že Dr. S. nemohl podrobně zkoumati napadený rozsudek, nepadá tu vůbec na váhu, nehledíc ani k tomu, že měl dosti času, by prozkoumal rozsudek odvolacího soudu, an znal již tento jednoduchý případ ze zastupování před odvolacím soudem a že mohl nad to podat dovolání, jež podáno osobně u soudu dne 6. prosince 1928, ještě poštou téhož dne večer.

Čís. 8639.

Zrušením prodejového řízení ve smyslu § 285 ex. ř. rozumí se zrušení ve smyslu § 200 ex. ř. nebo jiných ustanovení exekučního řádu, nikoliv však pouhý odklad prodejového řízení.

Vyrovnačím řízením o jmění dlužníka nezrušuje se o sobě prodejové řízení. Může se tak státi jen na žádost vyrovnačího komisaře nebo na návrh vyrovnačího správce.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1929, R II 393/28.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané movitosti přikázal soud první stolice výtěžek za prodaný stroj pol. čís. 10 zájemního protokolu pozdějšímu vymáhajícímu věřiteli firmě M., pominuv dřívějšího vymáhajícího věřitele Františka K-a, ježto exekuční řízení v jeho věci bylo odloženo jednak do vyřízení sporu Ck IIa 322/28, jednak pro vyrovnačí řízení povinné strany a František K. neučinil ani návrh na pokračování v exekučním řízení ani zejména nepodal přihlášku k rozvrhování roku, ač byl o něm vyrozuměn, takže soud nemůže k případné jeho pohledávce bráti zřetel. R e k u r s n í s o u d přikázal výtěžek za stroj Františku K-ovi. D ů v o d y: Nesprávné právní posouzení spatřuje rekurent v tom, že první soud jednal proti ustanovení § 282 a 285 ex. ř., přikázav výtěžek firmě M. a nikoliv stěžovateli, ačkoliv má lepší pořadí než tato firma. Zmatečnost vidí v tom, že stěžovatel neobdržel vyrozumění, že se nařizuje prodej stroje, že mu nebyl doručen ani edikt dražební, že proto nevěděl, že má nárok na uspokojení před ostatními věři-

teli z jeho výtěžku, neboť jinak by se byl k prodeji dostavil a stroj sám vydražil jakož i přihlášku zaslal, kdežto takto usoudil již z obsílky k rozvrhového roku, že vyjde na prázdno a že je přihláška zbytečná. Zmatečnosti řízení z tohoto důvodu podle názoru rekursního soudu tu není. Ale jinak jest stížnost odůvodněna. Podle spisů prvního soudu byly dne 28. února 1928 věci pol. 1. až 9. zájemního protokolu pro vymáhajícího věřitele Emila H-a zabaveny přístupem a stroj položka 10. zájemního protokolu byl nově zabaven. Ještě téhož dne byly všechny tyto věci pol. 1—10 zabaveny přístupem pro stěžovatele jako vymáhajícího věřitele a teprve dne 6. března 1928 stalo se totéž pro firmu M. Exekuce, pokud se týče Emila H-a, byla dne 30. března 1928 zrušena a ježto výtěžek z prodaných věcí položka 1—9 zájemního protokolu nestačil ke krytí věřitele, který měl ohledně nich nejlepší pořadí, má stěžovatel nárok, by byl se svou pohledávkou uspokojen z výtěžku stroje pol. 10 zájemního protokolu před firmou M., poněvadž jest v pořadí před ní. Od založení jeho soudcovského práva k tomuto stroji neuplynul rok, takže jest po právu. Že bylo exekuční řízení odloženo do právoplatného skončení sporu Ck IIa 322/28, nemůže na tomto právu nic změnit. Nanejvýš by měl první soud uložit výtěžek. Ale z uvedeného spisu vychází na jevo, že žaloba povinného byla právoplatným rozsudkem zamítnuta, takže i vyplacení peněz v tomto směru není nic v cestě. Pokud se týká okolnosti prvním soudem uvedené, že prý toto exekuční řízení bylo také odloženo následkem vyrovnaní povinného, poukazuje se na to, že vyrovnaní bylo povoleno zdejším usnesením ze dne 12. června 1928, takže po rozumu § 12 vyr. ř. vyrovnaní toto vůbec nemůže mít vliv na zástavní právo soudcovské stěžovatele vzhledem k době jeho vzniku. Ani to, že stěžovatel nežádal za pokračování v řízení a že nepodal přihlášku, nemůže na jeho právu nic změnit, ježto pokračování v řízení jest jen právem jeho, nikoliv povinností, a přihlášky není zapotřebí, ano jde o vymáhajícího věřitele, pro něhož exekuce dražbou povolena a jehož nároky jsou zjevné ze spisu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu firmy M.

D ů v o d y:

Dovolací rekurentka neprávem soudí, že vymáhající věřitel František K. musil svou pohledávku k rozvrhového roku přihlásiti, by na ni při rozvrhu mohl býti vzat zřetel. Jak správně dovodil rekursní soud, nebylo prodejové řízení, povolené pro tohoto vymáhajícího věřitele, zrušeno. Zrušením prodejového řízení ve smyslu § 285 ex. ř. rozumí se zrušení ve smyslu § 200 ex. ř. nebo jiných ustanovení exekučního řádu na př. §§ 39, 40, 151, 188, 193 ex. ř., ale nikoli pouhý odklad prodejového řízení. Vyrovnačím řízením o jmění povinného nebylo beze všeho zrušeno prodejové řízení, povolené pro Františka K-a. Mohlo se tak státi jen na žádost vyrovnacího komisaře nebo na návrh vyrovnacího správce (§ 12 vyr. ř.). Také nebylo dotčeno zástavní právo, váznoucí pro Fran-

tiška K-a podle § 11 vyr. ř., ježto bylo ho nabyto dne 28. února 1928, tedy více než šedesát dnů před zahájením vyrovnacího řízení (dnem 12. června 1928). Ani z exekučních ani z vyrovnacích spisů neplyne, že byl učiněn návrh na zrušení prodejového řízení a že k takovému návrhu bylo zpeněžovací řízení prodejem ve smyslu § 12 vyr. řádu zrušeno. Nebylo-li však prodejové řízení zahájené pro Františka K-a zrušeno, musil exekuční soud při rozvrhu přihlídnouti k jeho pohledávce, pokud plynula z exekučních spisů (§ 285 ex. ř.). Ježto tomu tak bylo, rekursní soud právem přikázal výtěžek za stroj, zabavený pod pol. 10 zájemního protokolu na pohledávku Františka K-a. Nerozhoduje, zda tento vymáhající věřitel učinil návrh na znovuzahájení odloženého prodejového řízení, a dovolací rekurentka se nedrží spisů, vycházejíc z toho, že prodejové řízení povolené pro Františka K-a bylo zastaveno.

Čís. 8640.

Účelem ustanovení § 519 čís. 3 c. ř. s. o výhradě právní moci jest, by bylo umožněno oddělené přezkoumání onoho právního názoru odvolacího soudu, jenž byl podnětem ke zrušení rozsudku, nelze však dovolacímu soudu rozhodovati i o oněch právních názorech odvolacího soudu, jež nebyly podnětem ke zrušení rozsudku první stolice.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1929, Rv II 159/28.)

Žalobě o náhradu škody procesní soud první stolice z části vyhověl. Odvolací soud nevyhověl odvolání ani té ani oné strany. Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice k dalšímu jednání a rozhodnutí. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Před věcným vyřízením žalobcova dovolání, uplatňujícího dovolací důvody čís. 2, 3 a 4 § 503 c. ř. s., jest rozřešiti formální otázku, zda dovolání, týkající se náhrady škody způsobené dřevokazem, je přípustným vzhledem k tomu, že žalobce do zrušovacího usnesení odvolacího soudu ze dne 25. února 1927 podal na místě rekursu dovolání a toto bylo odmítnuto. Odvolací soud se obírá v tomto usnesení náhradou škody způsobené provlhnutím žalobcova domu a dřevokazem. Co se tohoto nároku týče, odvolací soud v hlavní věci nepovažoval řízení první stolice za kusé a neměl tedy v tomto bodu příčiny, by ke zrušovacímu usnesení připojil výhradu právní moci. V tomto směru stačily odvolacímu soudu výsledky dosavadního řízení k úsudku, že ani podle žalobcova tvrzení ani podle posudků znalců nebylo tu takového zavinění žalované společnosti, které by bylo lze pokládati za příčinu vzniku